

صاحب امتیاز و مدیر مسئول حسن کاظم

ملت اسلامیہ — امت عثمانیہ ایچون مفید اولان آثارہ
صحیفہ لر منر آچیقدر درج ایدلمیان اوراق اعاده ایدلمن

استانبولده باب عالی جوارنده ابوالسعود جاده سنده
نجم استقبال مطبعه سنده اداره خانه من اصحاب
مراجعاته هر ساعت آچیقدر

جریده صوفیہ

شمذیلک اون بش کونده بر نشر اولنور

سر محرری : مصطفی فوزی

تاریخ تاسیسی ۱۳۲۷ سنه هجری

شماره ۴۰۰ اعتبارله بمالك شاهانه ایچون پشین

اوله رق ۴۰۰ الی المئی ۲۰۰ فروش وممالك

اجندیه ایچون ۱۰۰ فرانقدر

تلفون نومروسى ۱۰۹۷

نسخه سی ۵۰ پاره در

تصوفی ، دینی ، اخلاقی ادبی ، سیاسی جریده اسلامیه در

نومرو ۱۲۱

بسیار دامن اولماسیجنز . حتی ایمان ایتمیجه هیچ بریکز ایمان
ایتمیسنکز تا بری بریکز ایله سویشمیجه . اسلامک پایدار اولسی
اتفاق واتحاده اتحادده سویشمکه ، محاسن اخلاقیه متوقفدر .
بربریزله نویشمه ناک وبرحب ملی و دینی حصوله کتورمه ناک یوله ،
چاره سنه باقی یز .

بزم فرط غفلتمزدن کنیدیزی ثابت نظن ایدرک حالا بری بریزله
اوغراشمقدهز . ای مسلمان قرداشلرم آرتق انصاف ایدلم بری
بریزدن آیریلم وحق و حقیقته صاریلهلم .

بزم یونفاق و شقاقزدن بالجله خرسیتانلر استفاده ایدیورلر و زده
غیب ایتمکدهز . ای اخوان دین لطفاً اخلاقیزی شریعت غرائک
تعریفی وجهله تصحیح ایدلم حسن خلق صاحبی اولالم ، بری بریزی
سوملم . سومده جناب رسول اکرم افندیزک قول شریفی اولان
« ان المؤمن یدرک بحسن الخلق درجة القائم » سرینه مظهر اولالم .
مؤمنین حسن خلقی سببیلله کوندوزلری قائم اولان عباد و زهادک
درجه سنه واصل اولورلر . دیگر حدیث شریفده « ان المتحاین فی الله
فی ظل العرش » بیورلشدز . الله ایچون سویشان و یکدیگریله خالصانه
وصادقانه دوستقله قونوشانلر عرش الهی کولکده سنده کولکده جکدر .
فسحانه حسن خلق حقنده بوقدر احادیث نبویه وار ایکن کوزلریزه
معنوی پرده ایندی . بوبدهاتی کوردهز اولدق . اهل اسلامک اتفاق واتحاد
اوزره اولملری و دایماری بریله کوروشک و قوشملری وبرحمده طوبالاندقیزی
زمان عددلری قدر چوق اولورسه خیر اولقدر تزیاید ایتمدیکی
رسول الله افندیز حضرتلرینک « اثنان خیر من واحد وثلاثة خیر
من اثنين واربعة خیر من ثلاثة فلیکم بالجماعة فان الله لا یجمع امتی الا علی
الهدی » قول شریفله ثابتدر . ایکی بردن اوچ ایکیدن درت اوچدن
خیرلیدر . دائماً جماعتی التزام ایدیکنز زیرا جناب حق امتی هدادن
بشقه برکله اوزرنده جمع ایتمیزمز . پیغمبریز افندیز حضرتلرینک
مقصد سنه لری امتی تفرقه دن تحذیر واتحاد و اتفاق ترغیدر . نفاق
وشقاق موجب تفرقه در ، تفرقه ایسه مانع اخوتدر . مؤمنلر قرداشدر .
بربرلرینه معاونت ایتملری تحت وجوده اولدینی رسول اکر افندیز
حضرتلرینک « المؤمن من امة المؤمن اخواناً من یکف علیه ضیعه و یحوطه
من وراثه » قول شریفله مثبت دگیلدر ؟ مؤمن مؤمنک آینه سیدر .
مؤمن مؤمنک قرداش سیدر . معیشتی جمع و تهیه کفایت و معاونت
ایملری اقتضا ایتمزی ؟ آرقه سنده مالی عرضی حفظ و وقایه ایتمکله
حقوق اخوتک عهد سندن کلی ذکیلدر ؟ مؤمن مؤمنک آینه سیدر
دیملر یعنی برکسه اخوان دینندن برینک البسه سنده اوزرنده مناسبتر
برشی کورر ایسه اوتاندر مقسزین آنک ازاله سی چاره سنه باقیلیدر .
احوال و اخلاقچه در بر مؤمنده کوریلجک غیر مناسب اطوار اوزرینه
مراخذنه اولنقسنزین وجب نفسنه طوقونقسنزین کمال درجه لطف

ولین معامله ایله ایقاپ اولنلیدرکه اومبارک مؤمن قرداشمزک تازک قلبی
ایتمیسنون ، چونکه مؤمن برابانک اولادی کی اولدقارندن بربرینه
شفیق و رحیم اولملری اقتضایلر . ایسته اخلاقیزی فرمان سنیه حضرت
پیغمبره تطبیقه هت ایدر ایسه اوقدر غریز اولور و فوق العاده ترقی
وتعالی ایدرز . والا عذاب آخرندن قورتولماز دنیا دمه عموم اقوام
متمدنه پینده حقیر اولورز والسلام .

فلسفه

لوامع

فا سکت والهم یوماً بموضع کذلک لم یسکن مع النعم الثم
(سکن سکونا) آرام طوبق و (سکن الدار سکونا سکنی سکناً)
خانه ده اوطور مقضانه اولوب هر ایکسی ده باب اولدن متوقفدر .
(الهم) حزن معنانه اولوب جمعی هموم در و (الهم) قوللریا (سکنت)
قولنده کی مستر ضمیره عطفاً مرفوع یا خود معقول معه اولمق اوزره
منصوبدر .

بیوریورکه صافی شراب ایچ و دلکشنی انصاف دخی استماع ایت
چونکه هیچ برزمان نه شراب ایله هموم و اخوانی نه کانه آرام ایدر ،
نده کدر و غم ، بریده اطمینان و نعم ایله مقام طوتار .
« رابعه »

خواهی نه فلک نه غصه بینی و نه غم در میگذری نوش بالخان و نه غم
دور قدح و غصه دوران یکجا همیون نام و نه نشود جمع هم
یا هو ! فلکدن اصلا غصه و کبر کورمه ناک ، مزعجت دهر دن
دائمی مصون قالمق ایستورسه که میخانه ده اولور ، کورن الحان و لغفات
ایله شراب ایچمه که مواظبت ایت ، اخوتکه هیچ بریده غم و نفق
یکدیگری ایله جمع اوله مدینه کی دوران حزن و غصه سی ایله شراب
قدحک دوران ده قطعاً بریده اجتماع ایدر

« لایحه » بر شخصک مضموم و یکدر اولسی یابر مطلوبک فوت
اولسندن یا خود کندوسنه بر مکروه یعنی ایستنه مدیک برشی اصاب
ایتمسندن نشئت ایدر . مع هذا محبت ذات اولان شعلتک عندند محبوبک
صفات متقابله سی صفات مذکورک آثار متضلفه مرتبه سی مطلوب
و مرغوب اوله جفی شبه سزدر . بناء علیه مومی الهک نزدنده محبوبک
اسانه سی عینی احسان و ادلال ده اعزازی ایله بکشادر و اونک ایچون
عجبوک مرادندن بشقه مرادی اولمدینندن - مراد محبوب خلافتده
هیچ برامره متصور دکدر . [۱] بلکه حین وجوده کلن هر شی کنیدی

[۱] نهواره جمله بخادر جهان ندرده زوادی کوردهم نابجا ندره یلدم

مرادینه موافق و کتم عدمده قالان هرشی دخی مقصودینه مطابق
گلش اولور . بوجهته اومقامده نه برملوبك فوت اولسی ، نده
برمگروهك اصابت ایتمی صورشدیر اوله مدیندن نه غم نده غصه
مومی الیهک پیرامنی خاطرند دایر اولمه قادر اوله ماز .
« رباعیه »

نی زادی راه عشق زادت مرا بیدادی تیغ هجر دادست مرا
تادل بارادت توشادست مرا انشیامه بر طبق مرادست مرا
طریق عشقده نی زاد اولی بکا بر زاد مخصوص اولش و هجران
قلنجیه وقوعه کلن ظلم و ستم بجه بر عدل محکم عدایدلشدر . چونکه
کوکم سنک اراده علیهک ایله شاد و خرم اوله لی کافه انشیامه بنم طبق
مرادم اوزره اولقمده بولمشدر .
« رباعیه »

آن نیست که من عیش جهان میخوام یادولت عمر جاودان میخوام
اندیشه خواستها زدل کردم بک چیزی که دل تو خواهد آن میخوام
آرق بنده ذوق و صفای جهانی ، دولت عمر جاودانی آرزوی
قاله مشدر . چونکه کوکلی کندجه اولان بتون آرزو لردن تخلیه ایتم
شوحالده سنک کوکلیک هر یه بی طلب ای دیسورسه شمندی بنده مطلقاً
اوی آرزو و طلب ایسور .
« رباعیه »

نی وهم و خیال باشد اینجا که من فی رنج و ملال باشد اینجا که من
کار دو جهان بوق دینار نیست غم راجه بحال اینجا که من
بنم بولندیم برده وهم و خیال نده بر صورتله رنج و ملال موقع
طوبتوبده حکمفرما و اعتبار ، زیرا ایکی جهانکده اموری بنم دلخواهمه
موافق اولمشدر . شو حالده بن اولدیم برده دها غم و کدر که نه عیالی اوله بیدر
وفی سکره منها و لو عمر ساعه اری الیدمر عنداً طامعاً و لك الحکم
(السکره) سکره در مصدر (عمر الزجل بعمر عمر) ای
عاشی زمانا طویلاً و کثیراً بک دایع و اول و ثانیدن متصرف ایکن
شارح بوراده (از باب سیم) مشدر . (عمر ساعه) دن بوراده مدت
ساعت مراد اولمشدر . (طماع ، صوغ و بطاع) دیه باب اول و رابعدن
متصرفدر طوع ، طوابعه ، افتاء معاشنه درلر حکم بین القدم حکما و
حکما و حکومت ، دیرد که حکم و حکومت و فتح ایله حکم ، مصدر
اولوب قوم آراسده حکم ، بکدر باب اولدندر ، طاکم ، حکم ،
آندن مأخوذ صفتلر در سور بورکه اولاده خوشکوارک برکده سرخو
شلفنده بولونسهک — و لو زماندن بر ساعت مقداری اولسون — فلکی
دهری سکا عاداتا بنده فرمان برداروسن کنیدی ده اوکا قارشو عینی
بر حاکم فرمان گذار کوکورسک
« رباعیه »

چون مست شوی ز بند هستی بری یا بجمه روزگار را بنده خویش
پریشان وقتی مجرد مجموع قیلمق اوزره کنندی حیات و عمر یکی
بادهیه مروهون الیهک نه قدر کوزلدر چونکه برکده سرخوش اولدکی
ایدی آرق بالکلیه کنندی وارلغندن قوربتیلور و زمانی عموماً سکامطیع
بر بنده بولورسک .

لامعه ، ، ، فنا فی الله ، بقا بالله مقامنده بولنان سالک عارف ، مجرد
شراب محبت سرخوشنی استیلاسی سبیلله هستی یارندن ، خود پرستی
ادبارندن خلاص بولوبده (من قتلته محبتی فانادینه) بقاء حقیقی
خلقی شرفه اختصاص حاصل ایدیجه همان حق سبحانه و تعالی
حضر تارینک بتون تصرفاتی کنیدیسه مضاف کورور و جمیع موجوداتی
کنندی تصرفاته مطیع بولور . زیرا فانی و مستغرق اولان ذاتک
تصرفاتی غنی حق سبحانه و تعالی حضر تارینک تصرفاتندن بشقه
دکلدر و ذاتاً حقک تصرفی ایسه کامل و جمیع موجوداته شاملدر .
« رباعیه »

معشوقه ز روی خویشتن پرده کشید در هستی او هستی می و ا برسد
چون من همه اوشدم دلم از من دید هر فعل و تصرف که از کشت پدید
معشوقه کنندی یوزندن پرده اختفای چکوب آچیدنه بنم وارلهم
اولنک وارلغنه رجعت ایدوب بر نوع وصال حاصل ایتمدی . شو حالده
بن کافه اجزاء وجودله اوندن عبارت اولنجه آرق اوندن ظهور
ایدن هر تصرفی ، هر فعلی ، کوکم بنندن صدور ایتش کوردی .
مابعدی وار : مدرس کماله لیسره خیر بونی

ادبیات

در وصف قرآن (مابعد)

دارینده نوشتن توله حق هستی شامل
هر غنجه اجمال آچیلور اهلنه کامل
هر نقطه ده بیک نکته نی آکلار می که فافل
نه آکلایحق حکمتی بن کی جاهل
دنیاده و عقیده بر حجت قرآن
قرآن کرم صورت انسان ایله توأم
قدرتله علم ، ایکسیده صورت اعظم
اکوان ایسه بر عالم قدرت که مجسم
قرآن ده بونک مجملی در همه ده مقدم
افلاکی دوشون : آکلایشیلور قدرت قرآن
هر ایکی کتاب جامی اول محض کرم ذات
بیل طاهریدر زبده فرقان کالات
هم باطنی ده شارح قرآن فیوضات
بیکرجه احادیثی آنک شرحه مرآت

خوش آنکه می کرو کنی زنده خویش تاجع کنی وقت برا کنده خویش